

Bana müsaade çocuklar

Türkiye, bir büyük sanatçısını, Barış Manço'yu kaybetti... 7'den 77'ye herkesin başı sağolsun...

"Oku Bakim" in minik hayranları, ellerinde Milliyet gazetesi ile Barış ağabeylerinden imza kuyruğunda.

Milliyet'te yazdı

Oku Bakim...

ŞARKILARIYLA milyonların gönlünde taht kuran Barış Manço'nun en büyük tutkulanından biri de yazmaktı. Son dönemde yaşamını, müzikteki 40 yılını kitap haline getirmek için çalışıyordu. Manço 1963 yılında Yeni Sabah gazetesinde Sami Sibemol takma adıyla müzik konusunda yazılar yazdı. Yıllar sonra 1993'te Milliyet gazetesinde Oku Bakim adlı köşe hazırlamaya başladı. Yazılarını 1995'e kadar sürdüren Manço renkli yaşantısını gazete sayfalarına da aktarmayı başardı. İşlerinin yoğunluğu nedeniyle dört yıl önce "Oku Bakim"e ara veren sanatçı, köşesini ve okuyucularını çok özlediğini söylüyordu.

Büyük küçük hayranları, evinin önüne, notlar, kırmızı karanfiller ve çiçek buketleri bıraktı. Komşuları ise "Dağlar Dağlar" isimli şarkısını çalarak veda etti.

Merhaba

Milliyet'te ilk yazı; 14 Kasım 1993 Pazar.

ALLAH biliyor ya!... Hemen itiraf etmeliyim ki, zannedileceği kadar "çiçeği burnunda" yeni bir gazeteci değilim. Bundan tam 30 yıl önce 1963 ilkbaharında çok kısa bir süre için bile olsa, Babiali kaldırımını arşınlayanlar içinde ben de bulundum efendim.

O zamanlar Safa Kılıçoğlu Bey'in gazetesi Yeni Sabah'ta çalışır (!) hangi akla hizmetse "Samî Sibemol" takma adıyla, haftalık müzik ağırlıklı yazılar yazardım.

Bir gün yazı işleri müdürümüz Nezih Demirkent Ağabey sayfamdan şöyle okkallı bir paragraf çıkarttırmış, ben de 20 yaşın ailinganlığı ile küsüp gazetecilik bırakmışım. Neydi o paragraf:

Nasıl anlatsam bilemiyorum... Hani müzik sayfası hazırlıyoruz ya... Hani biz de yeni yeni tanıyoruz ya... Nasıl olsa takma isimle yazıyorum, kimse anlamaz diye bir yüklenmişiz ki: "...geçen gün Barış Manço diye genç ve istidatlı bir sanatkarın konserine gittim (dikkat buyurun giden de ben, konseri veren de ben, yazan da ben)... Üff ne acayip söylüyor... Galiba böyle bir şarkıcı daha gelmedi musiki alemine... Ayrıca kızlar da ona bayılıyor... vs... vs..."

Aslında sadece yazı işleri müdürüm ile benim dışımda kimselerin bilmediği ve üzerinden 30 yıl 6 ay geçen bu, "basını kendi emelleri doğrultusunda kullanmaya kalkışma(!)" eylemini bugün hatırlamamın tek bir nedeni var tabii. Evet kimseler bilmiyor. Ama Allah biliyor ya! Ve yine Allah biliyor ki, bugün çok keyifliyim. Çünkü 35 yıldır konuşup, gösterip, söyleyip, anlattıktan sonra bugün de yazmaya başlıyorum... Sayfama kavuştum, lafı uzatmayalım. Bu ilk yazımın şöyle, ney ve yaylı tambur eşliğinde, davudi bir sesle okunması halinde, bir salon dolusu seyirciyi duygulandıracak kadar "patetik" olduğunu ben de şimdi farkettim.

Ama... Allah'ın bildiğini kulan saklamaya kalkarsanız, sonuçta bir kul olan sizden de, gün gelir birilerinin birçok şeyi saklayacağını düşündüğümü ve kalemini de, mikrofon ve kamera gibi kullanacağımı bilirsiniz istedim. Tekrar merhaba.

Hayat dolu kalbi 23.30'da durdu

TÜRK pop müziğinin devi Barış Manço, önceki gece geçirdiği ani rahatsızlık sonucu kaldırdığı Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Hastanesi'nde 56 yaşında hayata gözlerini yumdu. Moda'daki evinde, "Mançoloji" albümünün çalışmalarını sürdüren Manço, akşam Kanlıca'daki evine telefon edip eşinden yemek hazırlamasını istedi. Ardından kalp krizi geçirdi. Hemen 112 Acil Servisi'nden ambulans çağırıldı. Hastaneye saat 23.30'da getirildiğinde kalbi durmuştu. Doktorlar iki saat inatla hayata döndürme mücadelesi yaptı. Ancak Manço müdahalelere yanıt vermedi. Kamuoyuna Manço'nun ölüm haberini ilk veren, arkadaşı Hilmi Şahbalı oldu. İlk resmi açıklamayı yapan Başhekim Doç. Dr. Azmi Özler, "Barış Manço'yu maalesef kaybettik" dedi. Eşi Lale Manço ilaçlarla teskin edilirken, oğlu Doğukan'ın ve aile üyelerinin yıkıldıkları gözlemlendi. Başta Cumhurbaşkanı Demirel olmak üzere liderler ve siyasetçiler, aileye başsağlığı diledi, mesaj yayınladı. Ağabeyi ve küçük oğlu Batikan Manço, dün akşam Belçika'dan İstanbul'a geldi. Yakınları, sanatçının bir süre önce Brüksel'den dönerken, uçakta yer bulamadığı için oğluna, "Ben erken gidiyorum, seni İstanbul'da karşılarım" dediğini ifade etti.

Ihsan YILMAZ, Süleyman OZISIİK, Selim GENÇ, Haluk ATALAY, Sinan TOROS

Dostum, ağabeyim Barış Manço

Şövalye nişanlı Manço 140 ülkeyi gezdi...

Haluk AKTAR

NE kadar zor bir şey çok sevdiğiniz birinin ölümünün ardından yazı yazmak... Şu an karşımdaki bilgisayar ekranından ve klavyeden nefret ediyorum. Karşılıklı bakışyoruz birbirimize ve kulaklarımızda hep o şarkılar... İlk buluşmamız için Moda'daki evine giderken de heyecanlıydım. Kapıyı sanatçının 1992'de yaşama veda eden annesi Rikkat Uyanık açtı. Türkiye'de Barış ismini taşıyan ilk kişi olduğunu, ilk önemli patlamasını "Dağlar Dağlar" ile yaptığını anlattı. Belçika Kraliyet Akademisi Güzel Sanatlar Bölümü'nde 1963-1969 arasında okuduğunu, kendisini müzik dünyasında 68 döneminde yaşanan çıkışın Türkiye uzantısı olarak gördüğünü söylüyordu. Barış Manço'yla 1973'te yaptığım bir röportajda yedeksubay olarak vatani görevini yapıyordu. Onu ilk kez kısa saçlı görüyordum.

Manço'yla ilgili bir haberi ise hiç unutmamam. O da sanatçının Lale Çağlar ile evlilik haberi idi. O dönemde Milliyet'in kardeş yayın organı Hey Dergisi'nde çalışıyordum ve Barış'ın evlilik haberini izliyordum. 18 Temmuz 1978'de Kadıköy Evlendirme Dairesi'ne gittim. Tıklım tıklımdı ve Barış her zaman olduğu gibi müzipliğini yapmış, nikahuna faytonla gelmişti. Nikah sonrası da bir alemdi. Barış - Lale Manço faytonla gidiyor ve biz gazeteciler de ellerimizde fotoğraf makineleriyle peşlerinden

koşuyorduk. Şarkıları dillerden düşmedi ama onu televizyon programına başlarken çok heyecanlı gördüm. "Çok tutacak bu iş" diyordu. Programı mahçup etmedi Barış Manço'yu. "7'den 77'ye" tam bir tiryakilik yarattı. Halk onu gönüllü kültürel elçisi olarak tanımlıyordu. 33 yıldır dünyayı dolaşiyor ve son 12 yıldır gördüklerini kasete alıyordu. 1996 yılında Tayland'da çekim yaptığı sırada tutuklanmıştı. Sağlık konusunda pek şanslı değildi Örneğin 1978 yılında karaciğer kanserine yakalanmıştı. Ankara'da bir kalp operasyonu geçirdi. 1986'da yine Ankara'da karnından bir parça aldirdi. Birkaç kez daha kalp rahatsızlığı geçirdi. 1991'de kalbe giden damarlardan birinde sorun çıktı. Tansiyonu çok yükseldi ve hastaneye kaldırıldı. Hatta bu yüzden belediye başkanlığı adaylığından bile çekildi. Son ameliyatını 1998 yılının ağustos ayında oldu.

4. baharı göremedi

Ali EYÜBOĞLU

ÜÇ hafta önceydi. Yeni albüm çalışması hakkında bilgi almak için aramıştım Barış Manço'yu. "Mançoloji" adını verdiği duble albüm çalışması nedeniyle oldukça yoğun bir tempo içindeydi. Sanatçı, albümü için "Bu, best of albümden öte, şarkıcı Barış Manço'nun nereden nereye geldiğini anlatan bir çalışma. O yüzden de adını Mançoloji koydum" diyerek anlattı.

Barış Manço'nun bir de iddiası vardı: "Mançoloji bana 41 yıllık şarkıcılık hayatımda 4. baharı yaşatacak" diyordu. Çünkü, sanatçının iki albümlük çalışmasında, gerçekten de geride bıraktığımız yıllara damgasını vuran eserleri bulunuyordu.

Manço ile konuşurken konu, müzik dünyasının yaşadığı trajik sıkıntısına geldi. Sanatçı, listelerde yapılan yanlışlara dikkat çekerek, "Hiçbir zaman kasetlerim liste başı olmadı" dedi.

Manço, mütevazılığı elden bırakmadan, listelerde yapılan haksızlıklara da bir gönderme yapıyordu. Son yıllarda çıkan "best of"ların iyi tıraflar yakaladığını, o nedenle bu çalışması için aynı şeyin söz konusu olmaması gerektiğini söylüyordum.

Müzik listeleriyle uğraşırken, hangi kasetin ne kadar basılıp, ne kadar sattığını yakından izleme şansını yakaladığımı anlatım ve kasetinin satışına rağmen, listelere girmezse bunun takipçisi olacağımı vurguladım.

Ancak o kararlıydı: "Yakında çıkacak. Listelerin neresinde yer alacak hep birlikte göreceğiz. Bir numara olursa, sana söz. Bir akşam yemeği benden. Yine listelerde bir numara olamazsak yemekler senden."

Barış Manço'nun 63 yılında bestelediği ancak onca yıldır hiçbir kasetinde okumadığı gençlik aşkının şarkısı "Beyhude Geçti Yıllar", bu albümüne alması, "Bu albüm bana şarkıcılıkta 4. ve son baharımı yaşatacak" demesi acaba, bir rastlantı mıydı, yoksa kaderin garip bir cilvesi mi?

Lale Manço eşinin ölümüyle yıkıldı.

Devlet töreniyle toprağa verilecek

Nurdan AKINER

TÜRKİYE, önceki gün kalp krizi sonucu aramızdan ayrılan Barış Manço için ağılıyor. 1991 yılında Devlet Sanatçısı olan Barış Manço'nun devlet töreniyle toprağa verileceği bildirildi. Sanatçının naaşı yarın 08.30'da Moda'daki evine getirilecek. Ardından Atatürk Kültür Merkezi'nde tören düzenlenecek. Manço Levent Camii'nde öğle namazını müteakip kılınacak cenaze namazının ardından Kanlıca'daki Mıhrimah Sultan Mezarlığı'nda toprağa verilecek.

Öte yandan AA'nın haberine göre, üzü yurt dışına taşınan sanatçının ölümü, Kosovalı Türkler arasında da büyük üzüntü yarattı. Manço için, dün Kosova'daki Türk okullarında, bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

Unutulmayan şarkıları

Dağlar Dağlar ile ilk büyük çıkışı yapan Barış Manço, 300'den fazla parçaya imza attı. İlk albümündeki Dağlar Dağlar parçasını Keban'dan İstanbul'a minibüsle gelirken besteleyen Manço, Gülpe'mbe'yi babaannesini kaybettiği dönemde yazdı. İşte, Manço'nun unutulmaz parçalarından bazıları: Dağlar Dağlar, Kol

Düğmeleri, Kağzıman, Seher Vakti, Bebek, Derule, Nick The Chopper, İşte Hendek İşte Deve, Unutamadım, Hey Koca Topçu, Sarı Çizmeli Mehmet Ağa, Ben Billirim, Süper Babaanne, Kara Seveda, Gülpe'mbe, Şehrazat, Nane Limon Kabuğu, Komşu Kızı Düriye, Halil İbrahim Sofrası, Domates Biber Patlıcan, Arkadaşım Eşek, Ayl, Dönence.

Modern seyyah

Barış Manço, 1988'de 7'den 77'ye adlı program ile TRT ekranına geldi. 1996'da TGRT'ye transfer oldu, ardından atv'ye geçti. 7'den 77'ye programının Adam Olacak Çocuk bölümünde 4 binden fazla kütüğü ekrana getirdi. 7'den 77'ye'nin Barış Çelebi Seyahatnamesi Bölümü'nde dünyayı gezdi. Tam 800 bin kilometre yol yaptı. Yüzlük tutkusu ile tanınan sanatçı bu programın çekimleri sırasında çocuklara dokunurken zarar vermesin diye yüzüklerini takmadı.